

regel er led i bestræbelserne på at gøre de foreløbige skattebeløb endelige i så mange tilfælde som muligt, og for yderligere at udvide området for den for så vidt definitive beskatning er det foreslået, at bestemmelsen om fritagelse for beskatning af mindre B-indkomster ikke skal gælde, når en skattepligtig begærer større fradrag end standardfradraget. Hvis en skattepligtig f. eks. for så vidt har krav på et fradrag, der er 300 kr. større end standardfradraget, men han ved at fremsætte krav herom mister skattefritagelsen for en renteindtægt på 500 kr., vil dette forhold kunne motivere ham til ikke at fremsætte kravet, men i stedet lade det have sit forblivende ved den foreløbige beskatning.

7. Fritagelse for sædvanlig selvangivelse.

Under en ordning med beskatning af den løbende indtægt vil skattemyndighederne, når indkomståret er udløbet, have modtaget en række oplysninger om de skattepligtiges, navnlig lønmodtagernes, indkomstforhold m. v. i indkomståret. I en del tilfælde vil disse oplysninger være tilstrækkelige til opstilling af en fuldstændig opgørelse af den skattepligtige indkomst. Dette vil ofte være tilfældet for lønmodtagere, der ikke skal have større fradrag end standardfradraget, ikke har haft B-indkomster udover det skattefrie beløb og ikke ejer skattepligtig formue. I sådanne tilfælde vil der derfor allerede på grundlag af de hos skattemyndighederne beroende oplysninger kunne foretages en beregning af de endelige skattebeløb, som endvidere i reglen vil være sammenfaldende med de opkrævede foreløbige beløb. Uoverensstemmelse vil dog kunne forekomme, f. eks. hvor tillægsskat har været opkrævet med for stort eller for lille beløb, og i så fald kan der — stadigvæk på grundlag af den af skattemyndighederne foretagne indkomstopgørelse — ske den fornødne tilbagebetaling eller efterbetaling af skat. Hvor selvangivelse således ikke er nødvendig, må den skattepligtige dog afgive en erklæring om, at der ikke foreligger nogen af de komplicerende omstændigheder (større fradrag end standardfradraget, skattepligtige B-indkomster, skattepligtig formue m. m.), der nødvendiggør selvangivelse.

I overensstemmelse med det anførte er det i forslaget § 81 bestemt, at når en skattepligtig afgiver erklæring om, at der for hans vedkommende ikke har foreligget nogen af de i bestemmelsen nærmere opregnede omstændigheder, der nødvendiggør selvangivelse, træder en sådan erklæring i det hele i stedet for sædvanlig selvangivelse.

For skattepligtige, der har drevet selvstændig erhvervsvirksomhed, vil skattemyndighederne ikke

ved indkomstårets udløb være i besiddelse af nøjagtige oplysninger om indkomstens størrelse. Endvidere vil det her af lignings- og kontrolmæssige grunde være nødvendigt ligesom efter de gældende regler at have en mere detaljeret opgørelse af den skattepligtige indkomst og formue, og i disse tilfælde må der derfor indgives sædvanlig selvangivelse af indkomst og formue, herunder for indkomstens vedkommende også af de konkrete udgiftsfradrag og af mindre B-indkomster, idet reglerne om standardfradrag og skattefritagelse for mindre B-indkomster i så fald ikke finder anvendelse.

For skattepligtige, der ikke har drevet selvstændig erhvervsvirksomhed, men for hvis vedkommende der i øvrigt foreligger en eller flere af de tidligere nævnte komplicerende omstændigheder, således at skattemyndighederne ikke på grundlag af de hos dem beroende oplysninger kan foretage en fuldstændig indkomstopgørelse, vil det være nødvendigt, at de skattepligtige forsyner skattemyndighederne med de fornødne supplerende oplysninger. Dette behøver imidlertid ikke at ske ved indgivelse af en fuldstændig selvangivelse. Det vil i reglen være tilstrækkeligt, at de skattepligtige meddeler oplysninger alene om det eller de punkter, som skattemyndighederne ikke i forvejen har kendskab til. Hvis der f. eks. for en lønmodtager alene foreligger den komplicerende omstændighed, at han har haft renteindtægter til et større beløb end 600 kr., vil det i reglen være tilstrækkeligt, at han selvangiver disse renteindtægter.

I overensstemmelse hermed er det i forslaget § 82 bestemt, at finansministeren kan fastsætte regler om, at der i sådanne tilfælde kun skal indgives selvangivelse i et nærmere angivet omfang, der i reglen vil være begrænset til det eller de punkter, hvor komplicerende omstændigheder foreligger.

Som det fremgår af det foregående vil det i en række tilfælde være tilstrækkeligt med enten den nævnte erklæring eller oplysninger vedrørende de punkter, hvorom oplysning savnes. Der må dog være en adgang for skattemyndighederne til også i disse tilfælde, når særlige omstændigheder taler derfor, at forlange indgivet fuldstændig selvangivelse eller selvangivelse vedrørende andre punkter end de generelt foreskrevne. Navnlig ved tilfælde af selvstændig skattepligts indtræden og ophør (ægte-skabs indgåelse og ophør, dødsfald, tilflytning her til landet, fraflytning) vil der kunne vise sig behov for at få indgivet fuldstændig selvangivelse. Endvidere vil det i nogle tilfælde kunne vise sig ønskeligt at få selvangivet f. eks. formuen. En bestemmelse herom er derfor foreslået i § 83.